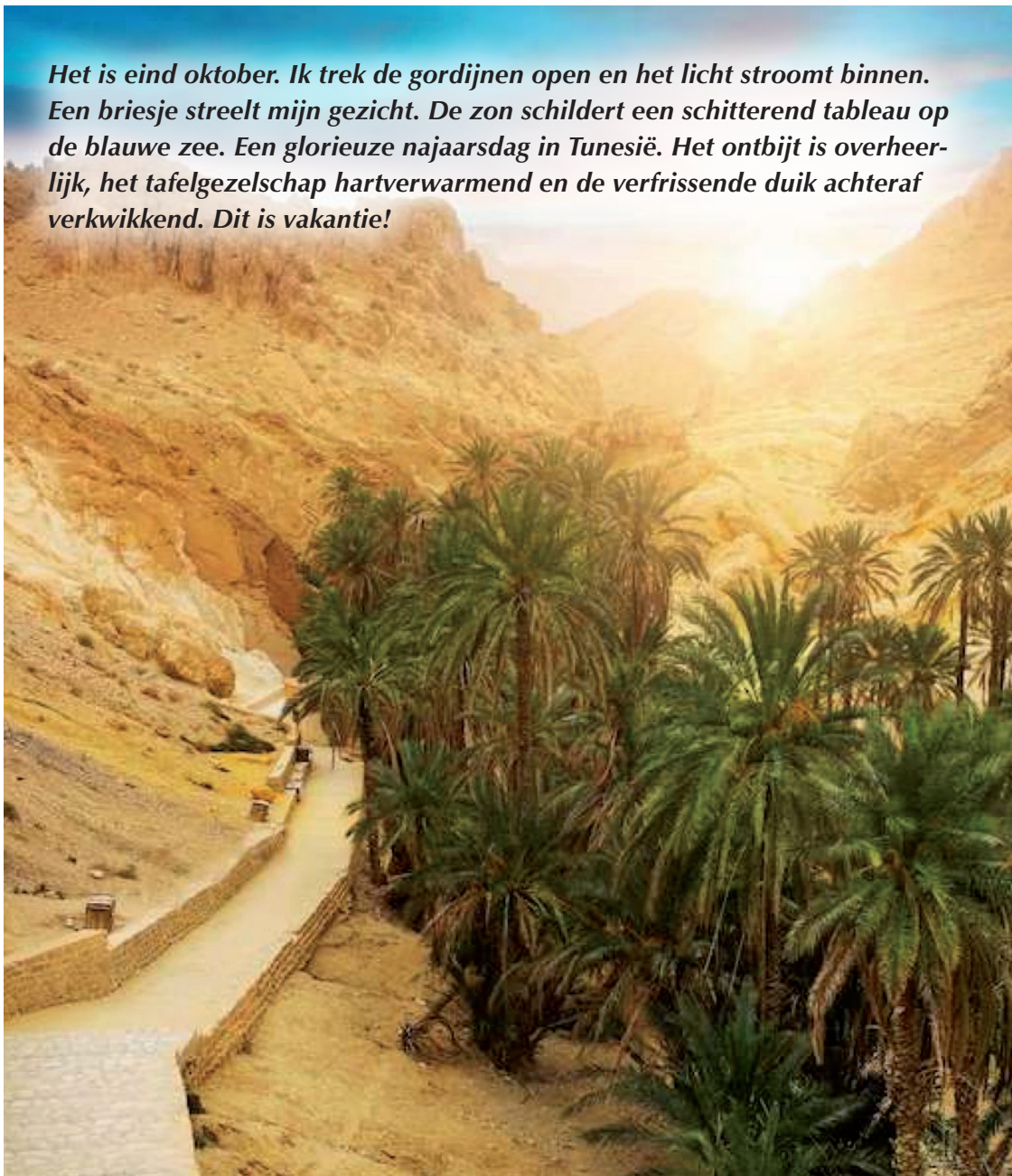

Tunesië

Zon, zee, zand en zoveel meer

Het is eind oktober. Ik trek de gordijnen open en het licht stroomt binnen. Een briesje streelt mijn gezicht. De zon schildert een schitterend tableau op de blauwe zee. Een glorieuze najaarsdag in Tunesië. Het ontbijt is overheerlijk, het tafelgezelschap hartverwarmend en de verfrissende duik achteraf verkwikkend. Dit is vakantie!

In de late ochtend trekken we het binnenland in. We zoeven over stoffige wegen langs ranke palmen en ontelbare olijfbomen naar een ingeslapen dorpje. Abderrazak wacht ons op en verwelkomt ons met vier kussen. Hij popelt om zijn nieuwe bolide te showen: een paard dat langs de kant van de weg staat te grazen. De kar die erachter gespannen is, zal ons straks naar de soua brengen: de akkers en olijfgaarden buiten het dorp.

Abderrazak leidt ons via een smal straatje naar een blauwe poort. Die biedt toegang tot het huis van Habiba, de zus van onze gids. Frisgroene planten in terracottapotten kleuren het steegje. We duwen de deur open en glippen binnen. De woonst van Habiba lijkt op de Romeinse villa die we eerder bezochten in El Jem: via een vestibulum bereiken we een zonovergoten binnenplaats. De koffietafel staat al gedekt. Het is een feestdis van zoete gebakjes, geserveerd onder de bloemenpracht van de bougainvillea. Op straat deed niets vermoeden dat de sobere muren en gesloten deuren zo'n paradijs van kleur en licht verbergen.

Habiba en haar dochters groeten ons hartelijk. Ze nodigen ons uit om aan te schuiven. En ze vullen onze borden met lekkernijen die in geen enkel hotel geserveerd worden. De zussen schenken

koffie die geurt naar kardemon en rozenwater. Er worden receptjes uitgewisseld. In de keuken bewonderen we de enorme vaten waarin olijfolie jarenlang bewaard wordt. Met een kopje aan een touwtje putten ze er rijkelijke hoeveelheden vloeibaar goud uit. De kruiken raken nooit op, dankzij de olijfgaarden van de familie.

Abderrazak troont ons mee naar buiten en helpt ons de platte paardenkar op. We hobbelen het dorp uit, de olijfgaarden in. De mannen die aardappels poten tussen de olijfbomen zijn net aan de koffie. We leren dat de aardappels in februari gerooid worden en dat er een tweede oogst zal zijn in juni. Tussendoor hebben ze de handen vol met de olijven. Letterlijk, want in Tunesië worden alle olijven nog met de hand geoogst.

We vleien ons neer in het gras onder een olijfboom. Het is zondag en het pastorale landschap nodigt uit tot een moment van bezinning. We reizen terug in de tijd naar een nacht in een ander land aan de Middellandse Zee: het evangelie van Johannes verhaalt ons de ontmoeting van Nicodemus met Jezus. Deze religieuze leider verlangde ernaar God en zijn koninkrijk van vrede en rechtvaardigheid te ervaren. Jezus zegt aan Nicodemus: *“Niemand*

**Het is zondag
en het
pastorale
landschap
nodigt uit tot
een moment
van bezinning.**

kan het koninkrijk van God binnengaan, tenzij hij geboren wordt uit water en geest. Wat geboren is uit een mens is menselijk en wat geboren is uit de Geest is geestelijk. Wees niet verbaasd dat ik zei dat jullie allemaal opnieuw geboren moeten worden.” (Bijbelboek Johannes hfdstk. 3 vers 5-7)

Lang geleden hoorden ook inwoners van het huidige Tunesië over dit wonder. Hun regio behoorde toen tot de Romeinse provincie Africa. Vandaag lezen we een brief geschreven door Cyprianus, een jurist in Carthago. Rond zijn veertigste ontmoet hij Jezus en voor hem begint zijn leven dan pas echt.

In 246 na Christus schrijft hij aan zijn vriend Donatus: *“Toen ik nog in het donker lag, in de duistere nacht, toen ik op de woelige zee van de wereld ronddobberde, wankelend, weifelend en met onzekere tred, onbekend met waarheid en licht, toen leek het mij moeilijk en onhaalbaar wat de goddelijke genade mij in het vooruitzicht stelde: een mens zou herboren kunnen worden en voor een nieuw leven beziel worden dankzij een bad met heilbrengend water. Wat hij vroeger was zou hij kunnen afleggen, en terwijl zijn lichaam bleef bestaan, zou hij in ziel en geest een nieuw mens worden. Hoe was zo iets mogelijk, vroeg ik mij af, zo’n grote ommekeer?”*

“Maar zodra de vuiligheid van mijn vroegere leven was afgewassen met behulp van het levenbrengende water, zodra mijn hart gereinigd en zuiver was geworden, stroomde daarin het licht van boven. Vanuit de hemel nam ik de geest in mij op en in een tweede geboorte werd ik weer een nieuw mens. Toen gebeurde er meteen van allerlei wonderlijks. Mijn twijfel werd zekerheid, wat dicht zat opende zich, wat duister was lichtte op, wat eerst lastig leek werd doenlijk. En de ogen werden mij geopend: zoals ik eerst lichamelijk was geboren en in verslaving aan mijn fouten leefde, was ik aards geweest, maar zoals ik nu door de Heilige Geest was bezielde, hoorde ik al bij God.”¹

In de vreugde van de nieuwe Cyprianus herkennen we de schitterende ogen van Latifa. Deze jonge vrouw vertelde ons hoe ze herboren werd toen ze via een tante Jezus leerde kennen: Hij gaf haar hoop en zelfvertrouwen. Ze is nu een fantastische vriendin voor veel dorpsgenoten vanwege haar niet aflatende inzet voor anderen. De passie van Cyprianus herinnert ons aan de tranen van Ayoub, de universiteitsdocent die ons rondleidde in Carthago. Hij vertelde hoe zijn leven kleur en zin kreeg in een warme, christelijke gemeenschap. Dit na een donkere en deprimerende jeugd als moslimfundamentalist. De

vastberadenheid van Cyprianus echoot in de overtuiging van Samira. Als kind vroeg ze zich af waarom God onbereikbaar was en zich nooit aan de mensen had laten zien. Als agnostische studente verwonderde ze zich over de rust en blijdschap van een studievriendin, ondanks allerlei tegenslagen. Na enig aandringen onthulde de studente haar geheim: God heeft zich tweeduizend jaar geleden aan de mensen getoond door Jezus. Hij geeft kracht om door te gaan en Hij zou ook Samira een nieuw leven geven.

Het is een vertrouwd beeld van Tunesië: de perfecte postkaart met zon, zee en zand. Maar dit vakantieparadijs biedt zoveel meer. Wij wonen er intussen al zeven jaar en laten je graag kennismaken met verborgen schatten van toen en nu. Onze reizen zijn een heerlijke mix van ontmoeting, ontdekking en ontspanning.

Ontdek het op

www.hope-givers.org/reis

en kom mee!

Zjerre & Lona

¹ Vereenvoudigde vertaling op basis van Hunink, Vincent (2006). *Cyprianus: Bidden in een boze wereld* (Uitgeverij Damon).